

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça - Portugalsko) – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV

(Věc C-683/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 2 písm. a) – Pojem „dílo“ – Autorskoprávní ochrana děl – Podmínky – Vazba na ochranu (průmyslových) vzorů – Směrnice 98/71/ES – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Vzory oděvů“)

(2019/C 383/10)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Cofemel – Sociedade de Vestuário SA

Odpůrkyně: G-Star Raw CV

Výrok

Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava přiznala autorskoprávní ochranu takovým vzorům, jako jsou modely oděvů ve věci v původním řízení, z důvodu, že mají vedle užitečného účelu vlastní charakteristický vizuální efekt z estetického hlediska.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV v. Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

(Věc C-686/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná organizace trhů se zemědělskými produkty – Ovoce a zelenina – Pravidla pro uvádění na trh – Pojem „země původu“ – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Článek 113a odst. 1 – Nařízení (EU) č. 1308/2013 – Článek 76 odst. 1 – Vymezení nepreferenčního původu zboží – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 23 odst. 1 a odst. 2 písm. b) – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 60 odst. 1 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 – Článek 31 písm. b) – Fáze pěstování probíhající v jiném členském státě – Označování potravin – Zákaz označování způsobilého uvést spotřebitele v omyl – Směrnice 2000/13/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) – Nařízení (EU) č. 1169/2011 – Článek 7 odst. 1 písm. a) – Článek 1 odst. 4 – Článek 2 odst. 3 – Vysvětlující dodatky“)

(2019/C 383/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Žalovaná: Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

Výrok

- 1) Článek 113a odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 361/2008 ze dne 14. dubna 2008, a čl. 76 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 musí být vykládány v tom smyslu, že pro vymezení pojmu „země původu“ uvedeného v těchto ustanoveních je třeba pro určení nepreferenčního původu zboží vycházet z nařízení v oblasti celní, a sice z článků 23 a následujících nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterými se vydává celní kodex Společenství, a článku 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.
- 2) Článek 23 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, jakož i čl. 60 odst. 1 nařízení č. 952/2013 ve spojení s čl. 31 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, musí být vykládány v tom smyslu, že země původu pěstovaných žampionů je jejich země sklizně ve smyslu těchto ustanovení bez ohledu na to, že podstatné fáze pěstování proběhly v jiných členských státech Unie a že pěstované žampiony byly na území sklizně dopraveny teprve tři nebo méně dnů před první sklizní.
- 3) Obecný zákaz uvedení spotřebitele v omyl ohledně země původu potravin, který je upraven v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodě i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice 2000/13, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, se na povinnost uvést zemi původu stanovenou v čl. 113a odst. 1 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení (ES) č. 361/2008, a v čl. 76 odst. 1 nařízení č. 1308/2013 nepoužije, pokud jde o čerstvé ovoce a zeleninu.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nelze uložit povinnost připojit vysvětlující dodatek k označení země původu podle čl. 113a odst. 1 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení č. 361/2008, a čl. 76 odst. 1 nařízení č. 1308/2013, aby se zabránilo uvedení spotřebitele v omyl, které je podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice 2000/13 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011 zakázáno.

(¹) Úř. věst. C 104, 19.3.2018.
